

Khung hình của Luật Pháp Quốc Tế hiện nay liệt các “tội bất b, hành h, th tiêu,... ng i đ i p” vào loại “tội ác nhân quyền” hay “tội ác chống nhân loại” và k b cáo bu c “có th b đem ra xét x b t c đ u” và “b truy lùng đ n t n cùng trái đ t đ đem ra tr c công lý.”

L i Th a.- Bài vi t đ i đây đ c th c hi n cho Đ c San Lu t Khoa [phát hành vào đ p] H i Ng Mùa Thu C u Sinh Viên Lu t Khoa Sài Gòn-Hu -C nTh , do các CSVLK “tr ” t ch c San Jose, California, Hoa K , vào ngày 16/10/2010 s p t i.

Th t ra, đây ch là tóm l c m t ph n c a m t bài nghiên c u khá dài do ng i vi t biên so n ngay sau khi Tòa Án Hình S Qu c T “th ng tr c” [International Criminal Court =ICC] ra đ i ngày 11/4/2002 và đ c báo chí B c California ph bi n h i tháng 5 và 6/2002. G n đây, cùng v i vi c đ a đ t n c đ n ch nguy c tr thành Tây T ng 2 c a Trung-Qu c, Vi t-C ng đang m u toan giao Hoàng Sa và Tr ng Sa cho Trung-C ng qua Lu t Bi n LHQ, vi c đem các t i ác c a Vi t-C ng ra tr c Công Lý Qu c T i đ c nêu lên. [1]

T Sài Gòn, ngày 22/8/2010 v a qua m t s c u tù nhân chính tr lâu năm nh t cáo: Cho đ n nay, v n còn hàng trăm ng i b giam c m vô h n đ nh, trong đó có Đ i Ủy QLVNCH Nguyễn H u C u, b giam gi trái phép đã g n 34 năm và b hành h đ n g n mù c 2 m t.

Khung hình của Luật Pháp Quốc Tế hiện nay liệt các “tội bất b, hành h, th tiêu,... ng i đ i p” vào loại “tội ác nhân quyền” hay “tội ác chống nhân loại” và k b cáo bu c “có th b đem ra xét x b t c đ u” và “b truy lùng đ n t n cùng trái đ t đ đem ra tr c công lý.”

Ng i vi t xin đ c ph bi n r ng rãi bài vi t vì nh ng gì đ c nêu trong bài v n còn nguyên giá tr và h u ích đ i v i vi c đem các t i ác c a Vi t-C ng ra tr c Công Lý Qu c T , m t ph ng cách kh thi “c u nguy đ t n c” tr c hi n tình “T Qu c lâm nguy” h n bao gi h t.

Khuy nh H ng c a Lu t Pháp Qu c T

Sau Th -Chi n 1939-1945, Tòa Án Hình S Qu c T “ad hoc” Nuremberg và Tokyo [2] đ c

thi t l p đ xét x b n chớp bu qu c-xã Đ c và quân-phi t Nh t, nh ng k đã gây ch t chóc và tàn t t cho nhi u tri u ng i trên th gi i. Khi hai Tòa Án này hoàn t t nhi m v cu i năm 1946, b n Công c Qu c T v “chi n tranh” và “nhân quy n” ra đ i Genève v i i c mong là các hành vi tàn ác man r s không còn tái di n n a. Nh ng cu c chi n tranh l nh gi a kh i T Do và C ng S n l i ti p di n, kéo dài h n n a th k và chém gi t, th tiêu, tra t n, tù đ y,... l i hoành hành tàn b o kh p n i và th ph m không h b truy t , xét x i b t k Tòa Án nào.

Sau khi kh i C ng S n tan rã [năm 1991] không còn tác yêu tác quái đ c n a, c ng đ ng th gi i l i b t tay vào vi c thi t l p Tòa Án Hình S Qu c T “ad hoc” Bosnia và Rwanda đ tr ng tr các t i ác man r i Âu và Phi-châu, th c hi n châm ngôn “đâu có xã h i, đó ph i có lu t pháp” [ubi societas, ibi jus]. Và khuynh h ng qu c t ngày càng đòi ph i có m t Tòa Án Hình S Qu c T “th ng tr c” đ xét x nh ng t i ác đ i v i nhân lo i, m t tòa án qu c t h u hi u có th m quy n tài phán bao trùm kh p n i m i có th duy trì đ c “hòa bình, an ninh” th gi i, hai m c tiêu c a LHQ.

Đó là lý do, tháng 6/1998, m t h i ngh qu c t qui t 4/5 h i viên LHQ và trên 800 “t ch c phi chính ph ” [non-governmental organization] h i h p tr s chi nhánh c a H i Đ ng Kinh T -Xã H i [LHQ] i Rome cùng v i T ng Th Ký LHQ Kofi Anna đ bàn th o vi c thi t l p Toà Án Hình S Qu c T “th ng tr c” [ICC]. Ngày 17/7/1998, 121 n c tham d h i ngh ký k t Quy Ch Rome thi t l p ICC nh ng ICC v n ch a ra đ i vì ch a đ 60 n c phê chu n theo quy đ nh. Trong khi đó, Toà Án Qu c T Bosnia l i “d m chân t i ch ” và Toà Án Qu c T Rwanda thì “th t b i” hoàn toàn vì thi u tài chánh.

Th m phán Tây Ban Nha Baltasar Gapzon, nhà tranh đ u nhân quy n tích c c, không th kiên nh n đ c n a khi t i ác nghiêm tr ng x y ra kh p đ a c u và t i ph m thì v n nh n nh . “Cu c cách m ng xanh” c a gi i th m phán x y ra: Ngày 16/10/1998, Gapzon đã gây ch n đ ng th gi i khi ký trát b t giam c u T ng Th ng Chile Augusto Pinochet v các t i ác x y ra trong th i gian c m quy n [1973-1990] khi ông này đ n Anh, d n đ n phán quy t “làm rung chuy n lu t pháp qu c t” c a Tòa T i Cao Anh. Ngày 2/3/2000, k t thúc v án Pinochet, Toà T i Cao Anh phán quy t: “M t nguyên th qu c gia b cáo bu c vi ph m nhân quy n có th b đem ra xét x b t c i đầu.” [3]

Lu t gia tr danh Pháp Samuel Pissar tr l i ph ng v n v phán quy t c a Toà T i Cao Anh đã nói: “S đòi h i ph quát ngày nay là nh ng t i ph m ch ng nhân lo i ph i b truy lũng đ n t n cùng trái đ t, b t c i đầu và b t k lúc nào có th tìm ra chúng đ đem ra xét x tr c công lý.” [4]

Ti p theo, hàng lo t s ki n x y ra trên th gi i đã th hi n s hân hoan đón nh n phán quy t l ch s c a Toà T i Cao Anh hay “lu t lý” c a Th m Phán Gapzon. Năm 2002, Toà Liên Bang M i New York đã ch p nh n th lý v thân nhân sinh viên b sát h i i Thiên An Môn ngày 8/6/1989 ki n Th T ng Trung-C ng Lý B ng và ra phán quy t khuy n cáo T ng Th ng Zimbabwe Magube ph i b i th ng thi t h i cho các n n nhân “b tra t n, hành h ” hay thân nhân các ng i “b sát h i” b i đ ng c m quy n c a Magube i Zimbabwe, khi Lý B ng và Magube đ n New York h p Đ i H i Đ ng LHQ hàng năm v i t cách nguyên th m t n c. Ngày 24/4/2002, th m phán Gapzon cùng v i m t đ ng nghi p ng òi Pháp yêu c u Tòa Án Anh cho phép th m v n Kissinger, khi ông này đ n di n thuy t tr c 2500 doanh gia i đ i s nh

đồng Royal Albert Hall, London, với những liên hệ của Kissinger với các tội ác xảy ra ở Chile dưới thời Pinochet [1973-1990] và tuy Gapzon không thành công nhưng đã khiến Kissinger phải bỏ dù bù đắp thiệt hại và với vàng với Mỹ.

Ngày 11/4/2002, Tòa Án Hình Sự Quốc Tế “thông tin trước” đưa tiên của thế giới ra đời tội trọng LHQ ở New York, sau khi được 10 nước phê chuẩn trong cùng một ngày, nâng số nước phê chuẩn Quy Chế Rome lên 66, vượt quá số 60 quy định, và Tòa Án có hiệu lực từ ngày 1/7/2002. Cho đến nay, Tòa Án Quốc gia của Anh, Tây Ban Nha, Pháp, Canada,... đều có thẩm quyền tài phán “quốc tế” như phán quyết của Tòa Tối Cao Anh trong vụ Pinochet.

Tòa Án Quốc Tế và Tòa Án Vi phạm Công

1. Tòa Án Hình Sự Quốc Tế “tạm thời”?

Ngày 25/5/1993, Liên đưa tiên HĐBA ra Nghị Quyết thiếp lập Tòa Án Hình Sự Quốc Tế “tạm thời” [International Criminal Court “ad hoc” Bosnia] để truy tố nguyên thủ đồng quy và 26 công viên viên với các “tội ác chống nhân loại” và “tội ác chiến tranh” xảy ra trong phạm vi miền, gồm đồng kim Tổng Thống Liên Bang Nam Tư Slobadan Milosovic, đồng kim Tổng Quân Đội Nam Tư Dragoljub Ojdanic và Tổng Thống Serbia, Milan Milutinovic, trong Liên Bang Nam Tư.

Công tố viên đưa tiên của Tòa Án này là bà Louise Arbour đã nộp tin thế giới khi ra trách bắt giam đích danh Tổng Thống Milosovic và công viên viên với các “tội ác nghiêm trọng” xảy ra trong lúc cấm quyền. Công tố viên kiêm nhiệm là bà Carla D. Ponte, trong phiên khai mở vào tháng 2/2002, tuyên bố: “Tòa Án này bắt đưa xét xử của Tổng Thống Nam Tư với những cáo buộc với “tội ác chiến tranh” và nhiệm vụ “tội ác nghiêm trọng” khác. Chúng ta sẽ đồng c th y n n Công Lý Thế Giới đang đồng c tin hành.”

Ngày 11/4/2002, Quốc Hội Nam Tư đã hợp tác với Tòa Án Quốc Tế Bosnia khi thông qua đ o luật với đ n đ , cho phép chính phủ Nam Tư bắt gi và đ n đ tội Tòa Án đang di n ra ở La Hague các tội phạm bị truy tố. Ngày 17/4/2002, hành pháp Nam Tư lập nh cho các bị cáo tố n p mình cho Tòa Án đ đ i l y quy n tội ng i tr c khi xét xử.

Tổng Quân Đội Ojdanic bị cáo buộc tội công bách dân Albania ra khỏi Kosovo để dành riêng vùng này cho số dân Serb là ng i đ u tiên đ n trình di n Tòa Án. Phó Tổng Nam Tư Nikola Sainovic cũng bay sang Hòa Lan trình di n Tòa cùng với Tr thông các tr i giam vùng Bosnia, Momcilo Gruban, ng i bị cáo buộc với các tội tra t n, đánh đ p, hãm hi p tù nhân và làm ch t nhi u ng i. Và ch vài gi đ ng h sau khi Quốc Hội Nam Tư thông qua luật đ n đ cho phép bắt gi và đ n đ các bị cáo, Bộ Tr thông Nội Vụ Nam Tư là Vljako Stojilkovic đã t t đ tránh số nh c nhã.

Trong 3 bản cáo trạng dày gần 160 trang, Milosovic và công viên viên bị cáo buộc với các “tội ác chống nhân loại” và “tội ác chiến tranh”, bao gồm các “tội phạm quy n”, “tội tra t n, hành h thông dân vô tội”, “tội tra t n, ám sát, th tiêu, bị tù các nhà đ i l p”, “tội công bách các dân tộc thiểu số phi r i b n i h đ ang sinh s ng,”... Theo của Ls Phạm Thanh Dân, tổng hành ngh nhi u năm tại Paris, “t t c các tội ác nghiêm trọng của t p đoàn CS cấm quyền Hà Nội đ i với dân tộc VN suốt bao năm qua là những tội ác chống nhân loại và bắt kh th i tiêu.” [5]

Hãy đem bản tội phạm Vi phạm t-Công ra trước Tòa Án Quốc Tế hay Tòa Án các Quốc Gia

Tác Giả: Ls. Nguyễn Thành

Thứ Sáu, 30 Tháng 9 Năm 2011 09:47

2. Tòa Án Quốc Gia có Thẩm Quyền “quốc tế”?

Thật ra, trước khi xảy ra phán quyết lịch sử ngày 2/3/2000 của Tòa Tội Cao Anh, tòa án mới số nước đã có các phán quyết “nội rừng” thẩm quyền tài phán của Tòa Án Quốc Gia.

Vụ án Eichmann: Sau khi Tòa Án Quốc Tế ad hoc Nuremberg xét xong nhóm đầu x Quố c-Xã Đố c vào cuối năm 1946, Tòa Án các nước vớ n tĩ p tĩ c truy nã và xét x bĩ n tĩ i phĩ m Đố c còn sót lĩ i. Điĩ n hình là Adolf Eichmann, chuyên viên giĩ t ngĩĩ cĩ a Hitler, đã dùng lý lĩ ch và thông hành giĩ lĩ n trĩ n ỹ nhiĩ u nĩĩ c và sau cùng bĩ Do Thái bĩ t ỹ Argentina. Ngày 11/12/1961, Tòa Án Quốc Gia Do Thái đã lên án tĩ hình Eichmann vĩ tĩ i ác đĩ t chĩ ng đĩ i vĩ i dân Do Thái trong Thĩ Chiĩ n II.

Qua vụ án Eichmann, Tòa Án Do Thái đã minh đĩ nh 2 nguyên tĩ c quan trĩ ng:

[a] Nguyên tĩ c “luĩ t hình có giá trĩ hĩ i tĩ đĩ i vĩ i các tĩ i phĩ m nghiêm trĩ ng.” Khi Eichmann phĩ m tĩ i ác đĩ i vĩ i dân Do Thái vào thĩ i đĩ m 1939-1945, nĩĩ c Do Thái chĩ a ra đĩ i. Do Thái ra đĩ i vào ngày 14/5/1948 bĩ i Nghĩ Quyĩ t cĩ a LHQ vào ngày 29/11/1947. Do Thái ban hành “luĩ t hình có hiĩ u lĩ c vĩ quá khĩ ” năm 1948 đĩ trĩ ng phĩ t nhóm Đố c Quố c-Xã lĩ n trĩ n, chĩ a bĩ trĩ ng trĩ .

[b] Nguyên tĩ c “lĩnh thĩ không giĩ i hĩ n thĩ m quyĩ n cĩ a Tòa Án các nước đĩ i vĩ i các tĩ i phĩ m nghiêm trĩ ng” cũng đĩĩ c Tòa Án Do Thái căn cĩ vào đĩ ra phán quyĩ t trĩ ng phĩ t Eihmann vĩ các tĩ i ác nghiêm trĩ ng xĩ y ra ngoài lĩnh thĩ Do Thái gĩ n 20 năm trĩĩ c.

Vụ án Noriego: Viĩ n đĩ n lý do gĩĩ kĩnh đào Panama theo hiĩ p ỹĩ c Mĩ -Panama [1978] và lý do bĩ o vĩ công dân Mĩ , ngày 20/12/1989 Tĩ ng Thĩ ng George Bush cho quân đĩ i Mĩ hành quân vào Panama bĩ t Tĩ ng Thĩ ng Panama Manuel A. Notiego đĩ m vĩ giam ỹ Florida.

Năm 1992, Tòa Liên Bang Mĩ ỹ Florida tuyên án phĩ t Noriego 30 năm tù vĩ các “tĩ i rĩ a tĩĩ n” và “tĩ i buôn lĩ u ma túy.”

Qua vụ án Noriego, Tòa Liên Bang Mĩ , ngoài sĩ công nhĩ n nguyên tĩ c “lĩnh thĩ không giĩ i hĩ n thĩ m quyĩ n cĩ a Tòa Án Quốc Gia đĩ i vĩ i các tĩ i ác nghiêm trĩ ng” cũn minh đĩ nh “tĩ i rĩ a tĩĩ n” và “tĩ i buôn lĩ u ma túy” là “tĩ i ác nghiêm trĩ ng” và “bĩ luĩ t pháp quĩ c tĩ trĩ ng trĩ .”

Vụ án Pinochet: Ngày 16/10/1998, thĩ giĩ i sĩ ng sĩ t trĩĩ c tin cĩ u Tĩ ng Thĩ ng Chile Augusto Pinochet bĩ Cĩ nh Sát Anh bĩ t giam tĩ i London khi Pinochet tĩ i đĩ y nghĩ hĩ theo lĩ i mĩ i cĩ a bà M. Thatcher, cĩ u Thĩ Tĩĩ ng Anh, bĩ n thân cĩ a Pinochet và Tĩ ng Thĩ ng Mĩ Ronald Reagan.

Ngĩĩ i ký trát nã bĩ t quĩ c tĩ là thĩ m phán Baltasar Gapzon đã cáo buĩ c Pinochet 35 tĩ i ác, trong đó có “tĩ i ác đĩ t chĩ ng, bĩ t cóc, tra tĩ n, thĩ tiĩu đĩ i lĩ p”,... trong thĩ i gian cĩ m quyĩ n ỹ Chile [1973-1990], vĩ i trĩ n 3,000 ngĩĩ i bĩ giĩ t, hĩ n 1,000 mĩ t tích, trong đó có cĩ ngĩĩ i ngoĩ i quĩ c.

Tòa Sĩ Thĩ m London quyĩ t đĩ nh Anh có thĩ đĩ n đĩ Pinochet tĩ i Tây Ban Nha mĩ t cách hĩ p pháp. Trái lĩ i, Tòa Thĩĩ ng Thĩ m bắc bĩ quyĩ t đĩ nh cĩ a Tòa đĩĩ i và phán quyĩ t vĩ c bĩ t giĩ Pinochet là trái luĩ t vĩ Pinochet đĩĩ c hĩĩ ng “quyĩ n đĩ c miĩ n” truy tĩ . Nĩ i vĩ lên Tòa Tĩ i Cao Anh, gĩ m 5 vĩ Thĩ m Phấn chuyên nghiĩ p [nhĩ Tĩ i Cao Pháp Viĩ n Mĩ] và ngày 2/3/2000, Tòa Án này phán quyĩ t: “Mĩ t nguyên thĩ quĩ c gia bĩ cáo buĩ c vi phĩ m nhĩ n quyĩ n có thĩ bĩ đĩ m

ra xét xử bất cứ ở đâu."

Theo "tư pháp lý", Tòa Án có thẩm quyền xét xử Pinochet phải là một Tòa Án Hình Sự Quốc Tế như Tòa Án xét xử Milosovic hay một Tòa Án Quốc Gia của Chile mới có thẩm quyền tài phán. Nay, sau án lệ Pinochet, hầu như tất cả các Tòa Án Quốc Gia trên thế giới đều có quyền truy tố và xét xử những tội ác nghiêm trọng như trọng tội của Pinochet.

Độc tin Pinochet bắt đầu Anh, các nhân nhân sự sống sót và gia đình các người bị sát hại đã cùng với các nhà tranh đấu cho nhân quyền bị u tình r m r Chile đòi đưa Pinochet đến Tây Ban Nha. Trong khi đó, Tổng Thống Chile Eduardo Frei và bà Margaret Thatcher ráo riết với những Anh phóng thích Pinochet, trả về nước để Pinochet ra trước Tòa Án Quốc Gia của Chile.

Với phạm nhân Pinochet, tuy phạm nhân tội ác trong lúc cầm quyền nhưng đã được Tòa Án Chile ân xá và được phong tước Thống Ng Sinh Sĩ trở nên nên tin tưởng là sẽ được hưởng quyền được miễn truy tố và trách nhiệm cá nhân trong lúc cầm quyền. Cùng, dần lượt số danh tiếng bị nhân h Pinochet đã của Pinochet khi bị đưa đến vì lý do nhân đạo, với số h trả m nh m của phe bảo thủ Anh và bà Thatcher.

Theo giám đốc y khoa của 4 bác sĩ, Pinochet 84 tuổi bị bệnh tim u động, bệnh tim và tăng huyết áp u 2 lần trong lúc bị giam ở London, bị não bị chấn thương, chân phải gòn tê liệt,... không thể chịu đựng những thủ tục pháp lý lâu dài ở Tây Ban Nha.

Theo luật đưa đến của Anh, Tòa Án Anh không có quyền ra lệnh đưa đến; quyền này và quyền phóng thích thuộc về hành pháp Anh. Do đó, hành pháp Anh [lúc đó là Tổng Trưởng Jack Straw] đã ra lệnh phóng thích và trả Pinochet về Chile vì lý do nhân đạo.

Các tổ chức đưa tranh cho nhân quyền và những người chống lại việc phóng thích Pinochet bị u tình ở London đã ngăn chặn chuyến bay của Pinochet về Chile không thành công vì tội trả. Chuyến bay của Pinochet của Chile đã không hành, chỉ 2 giờ sau khi có quyết định phóng thích Pinochet, và không ghé bất cứ nước nào vì số bị bắt lỗi, người trả m t hòn đạo như thuộc Anh-quốc để tiếp nhiên liệu.

3. Tòa Án Hình Sự Quốc Tế "thống trị"? [ICC] [6]

Trước số "chấm trả" của Tòa Án Quốc Tế "tư m thi" Bosnia và trước tình hình tội ác diệt chủng, tội ác chống nhân loại, tội ác chiến tranh,... ngày càng gia tăng, tháng 6/1998 một Hội Nghị Quốc Tế quy tụ 4/5 nước hội viên LHQ hội họp ở Rome cùng với ông Tổng Thư Ký LHQ Kofi Annan bàn thảo việc thiết lập một Tòa Án Hình Sự Quốc Tế "thống trị" có thẩm quyền tài phán đối với tất cả các tội ác nghiêm trọng trên toàn thế giới.

Sau 5 tuần lễ thảo luận, ngày 17/7/1998, 121 nước ký kết [signature] Quy Chế Rome thiết lập một Tòa Án Hình Sự Quốc Tế thống trị. Tuy nhiên, Quy Chế Rome chỉ có hiệu lực khi được 60 nước phê chuẩn [ratification]; do đó Tòa Án vẫn chưa hình thành. Phải đến ngày 11/4/2002 Tòa Án mới ra đời [và có hiệu lực từ 1/7/2002], sau khi được 10 nước phê chuẩn trong cùng một ngày, nâng số nước phê chuẩn Quy Chế Rome lên 66, vượt quá con số 60 quy định. [7] Vào ngày 17/7/1998, kết thúc hội nghị Rome, ông Annan tuyên bố: "Tòa Án Hình Sự Quốc Tế thống trị đang hình thành nhằm cung cấp những gì từ lâu được xem là một xích bắt thi u

Hãy đem bản tị phạm Vi phạm t-C ra trước Tòa Án Quốc Tế hay Tòa Án các Quốc Gia

Tác Giả: Ls. Nguyễn Thành

Thứ Sáu, 30 Tháng 9 Năm 2011 09:47

trong h pháp lý quốc tế để xét xử những tội ác liên quan sâu đậm đối với nhân loại và những tội ác chiến tranh" và, theo Annan, "giới cầm quyền lâu năm tại Tòa Án Hình Sự Quốc Tế thế kỷ này đã có thể hối hận."

Trách nhiệm cá nhân

Điều 1, Điều 25 và Lời Mở Đầu Quy Chế minh định:

[a] ICC có thẩm quyền xét xử các "cá nhân" vì phạm các "tội ác nghiêm trọng" quốc tế quan tâm, quy định trong Quy Chế Rome;

[b] ICC có thẩm quyền xét xử "bức xung" đối với các Tòa Án Quốc Gia.

Tức là:

[a] Nếu quốc gia là chủ thể đi kiện hay bị kiện trước Tòa Án Quốc Tế La Hague [1945] thì cá nhân có thẩm quyền đi kiện hay bị kiện trước Tòa Án Hình Sự Quốc Tế [ICC] [ra đời ngày 1/7/2002].

[b] ICC sẽ thẩm lý nếu Tòa Án Quốc Gia liên hệ [bao che] không đem các "cá nhân" vì phạm các "tội ác nghiêm trọng" ra xét xử hay xét xử những người phạm tội không đúng mức.

Trách nhiệm hình sự

Các Điều khoản khác trong Quy Chế Rome quy định:

[a] Phán quyết của ICC có "tính cách cưỡng hành" [chức không thể "không thi hành" như ICJ quy định trước]

[b] Nguyên tắc "bất khả thi tiêu": Điều 29 qui định nhân không kiện trước lúc này thì sau này kiện lúc nào cũng được, không bị bất cứ "lưu trữ nhân chức thi hiệ" nào làm mất đi thẩm quyền.

Tội ác nghiêm trọng

[a] Điều 5 minh định phạm tội quát các "tội ác nghiêm trọng" quốc tế quan tâm và phạm tội, gồm: Tội diệt chủng [Crimes of Genocide]; Tội ác chống nhân loại [Crimes against Humanity]; Tội ác chiến tranh [War Crimes]; Tội xâm lược [Crime of Aggression].

[b] Các Điều 6, 7, 8 giới thích và liệt kê các "tội ác nghiêm trọng" bị phạm tội phạm dài trên 6 trang giấy mà các "cá nhân" nạn nhân có thể kiện trước ICC.

Thẩm quyền tài phán

Điều 13 qui định ICC có thẩm quyền tài phán theo 3 phạm vi cách:

[a] Do quốc gia hội viên khởi kiện;

[b] Do HĐBA yêu cầu; hay

[c] Do Công Tố Viên của Tòa Án tiến hành điều tra; tức là: Công Tố Viên của ICC có thể tiến hành điều tra và đưa ra ICC xét xử các tội ác nghiêm trọng do nạn nhân khởi kiện.

Kết luận.- Trong phạm vi một bài báo và nhiều điều không tiến nêu ra ở đây người viết xin đưa kết luận bài viết như sau:

1. Rõ ràng là việc thiết lập một "Tòa Án Hình Sự Quốc Tế" "tạm thời" để xét xử bản tị phạm Vi phạm t-C là một giới pháp khả thi mà HĐBA đã từng áp dụng ở Âu-châu, Phi-châu và gần đây là Á-châu với bản Pol Pot ở Cambodia và tội ác của bản Milosovic, Mabuge hay Pol Pot không thể nào so sánh với sự phạm tội và thi phạm của các tội ác của Vi phạm t-C đối với đất nước và dân tộc trong gần một thế kỷ qua, kể từ khi Hồ Chí Minh bán đứng nhà cách mạng Phan Bội Châu cho Pháp.

Hãy đem bản tị phạm Vi phạm-Công ra trước Tòa Án Quốc Tế hay Tòa Án các Quốc Gia

Tác Giả: Ls. Nguyễn Thành
Thứ Sáu, 30 Tháng 9 Năm 2011 09:47

2. Việc đem bản tị phạm Vi phạm-Công ra trước các “Tòa Án Quốc Gia có thẩm quyền quốc tế” có phạm “đơn giản” và “hữu hiệu” hơn. Ngoài các văn án tiêu biểu nêu trên, ngày 26/1/2010, Tòa Pháp Án Paris đã thừa nhận “thẩm quyền quốc tế” của Tòa Án Pháp khi cho phép tòa đình lý vụ việc của ông Ung, cựu Chủ tịch Quốc Hội Cambodia, kiện trước Tòa Án Pháp vụ việc chống bà bạn thân và mặt tích cực Cambodia trong thời gian từ 1975 đến 1979 mà trước đó Tòa Thượng nghị Pháp Paris từ chối đình lý.

3. Việc giải pháp đem bản tị phạm Vi phạm-Công ra trước “Tòa Án Hình Sự Quốc Tế “thông qua trước” [ICC], Vi phạm-Công là 1 trong số 6 nước [trên tổng số 198 hội viên LHQ] chống việc thiết lập ICC vì bất chấp số bản đem ra xét xử trước ICC về đả tố ác đả và đả t nước và dân Việt. Ngoài ra, theo Điều 4 Quy Chế Rome thì “ICC có thẩm quyền trên lãnh thổ các nước hội viên và trên lãnh thổ nước không phải là hội viên với số thừa nhận của nước này.”

Thực nghiệm theo Điều 13 của Quy Chế thì “Công Tố Viên của Tòa Án có thẩm quyền tiến hành điều tra và đưa ra ICC xét xử các ác nghiêm trọng do nạn nhân khởi kiện.” Khi Mỹ đe dọa rút khỏi ký ra khỏi Quy Chế Rome vì sự rình các quân nhân Mỹ có mặt khắp nơi trên thế giới đem ra ICC xét xử về hình sự, Barbara Crossette, biên bút chuyên về luật pháp của tờ New York Times nhận xét: “Dù Bush có rút khỏi ký của Mỹ khỏi Quy Chế Rome cũng thế; sự không mặt nước nào đả c xem là ngoài thẩm quyền tài phán của ICC. Trên lý thuyết, người Mỹ, tòa hàng viên chức cao cấp nhất trong chính quyền như Bộ Trưởng Ngoại Quốc Phòng hay Ngoại Giao đả n người lính Mỹ, đả u có thể truy tố về hình sự trước ICC.” [8]

Thẩm quyền giải thích và áp dụng luật là của Tòa Án. Do đó, việc giải pháp này, nạn nhân nên nộp đả n khiếu kiện với Công Tố Viên đả ICC quy đả nh là hợp lý nhất.

Nguyễn Thành

Coordinator “Justice & Peace for Paracel & Spratly Islands of Vietnam”

Tài Liệu Tham Khảo

-Rome Statute of the International Criminal Court [ICC], United Nations, Original: English and French.

-Ratify or Reject: Examining the US' Opposition to the ICC, Matthew A. Barrett, 2000.

-International Human Rights law challenges to the new ICC, Yale Journal of International Law, 2001.

-The American Political Dictionary, Plano and Greenberg, Ninth and Tenth Edition.

-Văn án Pinochet làm rung chuyển luật pháp quốc tế, Nguyễn Văn Thành, VN nhật báo San Jose, 5/8/2000.

Chú thích

[1] Cựu HQ Tr. tá QLVNCH Vũ Hữu San, tác giả “Đả Lý Bị đả Đông về Hoàng Sa Trầ ng Sa,” sau khi đả c hội sự Hà Nội nộp LHQ ngày 6 và 7/5/2009 đã nhận xét: “Hà Nội đã lùi bước khi về hội-đả nộp LHQ. Dân chúng VN đả ng bao giờ nghe chúng nói, hãy nhìn nghiệm gì chúng làm. Nếu xem hội-đả Hà Nội về đả nộp LHQ, chúng ta sự thả y: 3/4 biể n Hoàng Sa nằm trong hội-phần Trung-quốc; VN chỉ còn 1 đả o đả c nhất là Tri Tôn, trong số hội n 100 đả o của nhóm Hoàng Sa; 4/5 biể n Trầ ng Sa không còn nằm trong hội phần VN. VN chỉ còn đả o Trầ ng Sa

Hãy đem b^on tⁱ ph^om Vi^t-C^ong ra tr^oc Toà Án Qu^c T^o hay Toà Án các Qu^c Gia

Tác Giả: Ls. Nguyⁿ Thành
Thứ Sáu, 30 Tháng 9 Năm 2011 09:47

nⁱ và 2 đ^o chìm, trong s^o trên 100 đ^o nⁱ và chìm c^a nhóm Tr^ong Sa.”

V^on theo chuyên gia v^o Biⁿ Đông Vũ H^ou San: “Hà N^oi đã công khai v^o h^oi đ^o và chính th^oc n^op LHQ. T^o nay, VN c^o gì ng^oc l^oi v^o h^oi ph^on cũng không đ^oc. Hà N^oi tuyên b^o s^o tìm m^oi cách đ^o gi^oi quy^ot v^on đ^o Biⁿ Đông và th^oi gian s^op t^oi hai bên “cùng bàn b^oc, đàm phán, phân đ^onh biên gi^oi Biⁿ.” Khi đó, Trung Qu^c s^o dùng h^oi đ^o mà VN đã n^op LHQ đ^o đàm phán thì s^o ph^on Hoàng Sa Tr^ong Sa coi nh^o xong!”

[2] "ad hoc" [La-tinh, “for this purpose”, “for this occasion”] đ^oc dùng đ^o ch^o tính cách “không th^ong tr^oc”, “t^om th^oi”, cho m^ot “m^oc đích” hay m^ot “tr^ong h^op” nào đó khi l^op m^ot Tòa Án Qu^c T^o.

[3] “A former head of State charged with abuse of human rights can be brought to trial almost anywhere.”

[4] “An almost universal clamor today that those who commit crimes against humanity must be persued to the ends of the world, whenever and wherever they can be found, and brought to justice.”

[5] Ls Ph^om Thanh Dân là ng^oi đã soⁿ th^o nhi^ou tài li^ou và do Gs L^ong Th^o Nga, Ch^o T^och H^oi Ph^o N^o VN t^oi Pháp, trình b^oy nhi^ou l^on tr^oc di^on đ^on LHQ, trong các khóa h^op v^o nhân quy^on Geneva vào 2 năm 1994 và 1995. Nghiên c^ou các tài li^ou c^a c^o Ls Dân, ng^oi vi^ot nh^on th^oy h^ou h^ot nh^ong đ^ou ông li^ot kê trong Tuyên Cáo t^o cáo Vi^t-C^ong đ^oc tr^oc LHQ đ^o đ^oc ghi l^oi trong Đ^ou 6 và 7 c^a Quy Ch^o Rome v^o các “t^oi ác di^ot ch^ong” và “t^oi ác ch^ong nhân lo^oi.”

[6] Xin đ^ong nh^om l^on ICC v^oi ICJ [International Court of Justice], th^ong g^oi là Toà Án Qu^c T^o La Hague, do LHQ l^op năm 1945, đ^o phân x^o tranh ch^op gi^oa các n^oc h^oi viên LHQ. Quy Ch^o c^a Toà này quy đ^onh: M^ot bên tranh t^ong có quy^on “không thi hành” phán quy^ot c^a ICJ, dù chính n^oc này t^o ý nh^o ICJ phân x^o.

Vì th^o, vai trò tài phán c^a ICJ ch^o là con s^o “0” và gi^oi lu^ot gia qu^c t^o cho r^ong ICJ không ph^oi là tòa án đúng v^oi nghĩa c^a nó mà ch^o là m^ot “y ban tr^ong tài” trong đó hai bên tranh ch^op có quy^on không thi hành quy^ot đ^onh c^a tr^ong tài. Th^o gi^oi m^ot tin t^ong vào ICJ, nh^ot là t^o khi x^oy ra 2 v° án sau đây, đ^ou liên quan t^oi M^o.

-V^o án 1: "U.S. v. Iran" (1980). Sau "cách m^ong" 1979 ^o Iran, bang giao M^o-Iran căng th^ong. Đ^ou 1980, Iran b^ot nhân viên ngo^oi giao M^o ^o Iran làm con tin. M^o ki^on Iran tr^oc ICJ [dù M^o không công nh^on ICJ]. ICJ ra phán quy^ot bu^oc Iran th^o con tin M^o, Iran t^o ch^oi không thi hành phán quy^ot c^a ICJ. M^o bó tay và sau đó ph^oi tìm gi^oi pháp b^ong con đ^ong ngo^oi giao th^ong thuy^ot.

-V^o án 2: "Nicaragua v. U.S." (1984). Năm 1984, Nicaragua ki^on M^o tr^oc ICJ đòi b^oi th^ong thi^ot h^oi vì CIA [M^o] đã y^om tr^o vũ khí, t^on b^oc, kích đ^ong các cu^oc n^oi lo^on và t^o ch^oc gài mìn ^o các h^oi c^ong c^a Nicaragua. ICJ ra phán quy^ot ch^op thu^on yêu c^ou c^a Nicaragua và M^o không thi hành tr^oc s^o ch^o trích đ^o đ^oi c^a nhi^ou n^oc trên th^o gi^oi].

[7] Theo Justice Sans Frontières, 6 n^oc ch^ong ICC là Trung C^ong, ^on, Pakistan, Indonesia, Iraq và Vi^ot Nam; 21 n^oc không có ý ki^on và 12 n^oc không b^o phi^ou. Trung C^ong s^o s^o b^o

Hãy đem bản tin về hình thức tố tụng ra trước Tòa Án Quốc Tế hay Tòa Án các Quốc Gia

Tác Giả: Ls. Nguyễn Thành

Thứ Sáu, 30 Tháng 9 Năm 2011 09:47

kinh vì vấn đề Tây Tạng. Ấn Độ và Pakistan cũng vì không thành công khi đòi ghi vào Quy Chế Rome “có vũ khí nguyên tử” là “tội ác nghiêm trọng.” Indonesia có vấn đề Đông Timor, Iraq có vấn đề người Kurd và Việt-Cộng thì lu bù vấn đề. Mỗi lúc đều có chuyện, sau nghe khuyến cáo của cựu TT J. Carter đã ký Quy Chế Rome vào cuối nhiệm kỳ của TT Clinton.

Theo Hiến Pháp Mỹ, các hiệp ước quốc gia do Tổng Thống [hay đại diện] ký với nước ngoài phải được Thượng Viện chấp thuận [voti 2/3] mới có giá trị. Đầu năm 2001, hành pháp Bush tuyên bố: “Nó (Quy Chế Rome) sẽ không bao giờ được đưa ra trước Thượng Viện để phê chuẩn” và phía lập pháp thì tìm mọi cách để ngăn chặn việc thi hành ICC với lý do “bỏ vũ quân nhân Mỹ gìn giữ hòa bình có mặt khắp thế giới.”

Hội Viện [Quốc Hội] Mỹ còn thông qua luật “American Service Members' Protection Act” nhằm ngăn chặn việc Mỹ tham gia vào hoạt động của ICC, cấm tất cả các nước phê chuẩn Quy Chế Rome và quy định cho hành pháp được xóa bỏ các biện pháp cấm thi hành để can thiệp cho công dân Mỹ hay đồng minh bị giam giữ bởi ICC.

Thực tế, lý do “bênh vực các quân nhân Mỹ” hoàn toàn không có cơ sở. Vì Quy Chế Rome minh định rõ ràng ICC sẽ “không nhận xét xử khi Tòa Án Quốc Tế liên hệ đang điều tra hoặc truy tố, trừ khi Tòa Án Quốc Tế liên hệ không chịu điều tra hay truy tố các tội ác hay truy tố những người phạm tội.”

[8] “Bush appears to be removing the signature of the US from the treaty creating it. Even so, no country is deemed to be outside the court's jurisdiction. In theory, any American, from a high-ranking official like the Secretary of Defense or State to a soldier in the field, could be accused of a crime.” [War Crimes Tribunal Established, Barbara Crossette [NY Times], San Jose Mercury News, April 12, 2002]

Ls. Nguyễn Thành

Tài Liệu Tham Khảo

-Rome Statute of the International Criminal Court [ICC], United Nations, Original: English and French.

-Ratify or Reject: Examining the US' Opposition to the ICC, Matthew A. Barrett, 2000.

-International Human Rights law challenges to the new ICC, Yale Journal of International Law, 2001.

-The American Political Dictionary, Plano and Greenberg, Ninth and Tenth Edition.

-Vấn án Pinochet làm rung chuyển luật pháp quốc tế, Nguyễn Văn Thành, VN nhật báo San Jose, 5/8/2000.